

Enskild motion

Motion till riksdagen 2017/18:3023

av Jan Lindholm (MP)

Värna veteranbilsintresset

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om vikten av att inte försvåra för veteranbilsintresset och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Enligt ett EU-direktiv skall 95 procent av alla skrotbilar eller så kallade uttjänata bilar återvinnas, vilket som princip är en mycket lovvärd ambition. På regeringens uppdrag har Naturvårdsverket tagit fram förslag till åtgärder som man anser skulle göra det möjligt att nå det uppsatta målet. De föreslagna åtgärderna hotar dock tyvärr att göra det närmast omöjligt för tiotusentals människor att utöva sin hobby.

På andra områden betraktas återbruk som ett bättre alternativ än återvinning. När allt fler väljer att köpa begagnade skidutrustningar, begagnade möbler, ja när till och med återbruk av kläder idag blivit högsta mode, då väljer regeringen att kriminalisera återbruk av bilar med mycket märkliga motiv.

Återvinning är bra men återbruk är bättre. Men tyvärr så har förslaget till nya regler utformats så att det bästa sättet att återvinna gamla bilar, nämligen att göra återbruk möjligt, riskerar att bli olagligt. Att vårda äldre bilar, så kallade veteranbilar, är tydligen en hobby som inte har något värde enligt regeringen och dess myndighet. Kanske är regeringens motiv att förhindra all enskild privat initiativkraft som inte kanaliseras i bolagsform. Man kan ibland tro att regeringen anser att det enbart är företag som har något värde och att privatpersoner med egna initiativ helst inte borde existera.

Regeringens uppdrag till myndigheten har uppenbarligen helt bortsett från alla de tekniska och sociala värden som ligger i att medborgare har möjlighet att i egen regi demontera äldre bilar för att av några uttjänata bilar skapa en fungerande. För många är lärande genom praktisk tillämpning effektivare än lärande i skolmiljö.

Veteranbilshobbyn har förändrat självbilden för många unga killar som den vägen upptäckt sitt anlag för teknik. I nästa led har den upptäckten, för många, varit ingången till någon form av teknisk yrkesbana och utbildning som den vanliga skolmiljön aldrig skulle gett dem möjlighet till. För många som exempelvis bor på landsbygden är

veteranbilsprojektet det som fyller livet med mening. Avsikten med förslaget är att förbjuda såväl ägandet av äldre bilar som inte är i regelbundet bruk samt att förbjuda innehav av och handel mellan privatpersoner med bildelar till dessa äldre fordon. Man har inte förstått att förutsättningen för denna verksamhet är att privatpersoner ägnar sin fritid åt detta och ser det som en hobby.

Att man valt denna lösning utan att ens ha definierat vad en uttjänt bil är för något oroar mig mycket. Hur skall vi kunna få några duktiga ingenjörer i framtiden om alla tekniska prylar som saknar kommersiellt intresse städas bort. Det är bra om barn får möjlighet att skruva sönder och det är ändå nyttigare för barn att se vuxna skruva ihop och bygga.

Enligt min uppfattning är det ett orimligt ingrepp i den privata äganderätten att förbjuda en individ att äga och arbeta med en viss teknisk konstruktion så länge omgivningen inte har problem med saken. Om det sedan är en mekanisk vävstol, en grävmaskin, en moped, en tryckpress eller en oregistrerad bil som medborgaren har i sitt garage eller förråd som föremål för sin omsorg anser jag att staten inte har med att göra.

Det finns de med stora plånböcker som har både tre och fyra stora glänsande bilar på sin garageuppfart. Om dessa bilar är nyinköpta och nyttjas regelbundet, är skattade och försäkrade så anser regeringen inte att de utgör något problem. Den som däremot väljer att enbart registrera och köra en av bilarna och i övrigt nöjer sig med att skruva och putsa på de övriga tre är däremot ett problem, varför? Det är ju de bilar som används som bidrar till miljö- och klimatproblem.

Att göra det olagligt att äga en bil mer än tre år utan att skatta och bruka bilen uppfattar jag som en främmande regel i vår kultur. Frågan måste då genast ställas, vilka andra varor eller produkter är jag tvungen att bruka regelbundet för att få äga. Är samlande för samlandets egen skull ett samhällsproblem som skall förbjudas? Kommer jag i framtiden kanske inte heller att kunna behålla mina gamla kära mobiltelefoner eller datorer efter det att jag slutat använda dem? Rimligtvis borde det vara den skada eller olägenhet jag åsamkar omgivningen, samhället och grannar som avgör om jag har rätt att spara på ägodelar eller inte och inte en specifik regel riktad just mot en produkt.

Förslag till åtgärd

Det har blivit allt svårare att väcka människors intresse för teknik samtidigt som vi blir allt mer beroende av teknik i vårt samhälle. Ur ett sårbarhetsperspektiv borde vi därför vara oerhört tacksamma för att det finns hobbyintressen som innebär att det finns tusentals avancerade och oberoende verkstäder runt om i landet. Oavsett vilka prylar dessa entusiaster vårdar så ligger det ett mycket stort värde i att kunskap upparbetas, vårdas och utvecklas på bred front.

För att denna motion inte skall kunna avslås med motiveringen att förslaget inte har utretts så föreslås ingen förändring eller åtgärd. I stället så föreslår jag med denna motion att regeringen avstår från att göra något som försvårar för bilentusiaster att utöva sin hobby. Det vill säga, gör inget som försvårar för privat enskilt omhändertagande av och hobbyverksamhet kring bilar. Restriktioner för hobbyverksamhet skall grundas på sakliga argument kring den olägenhet som kan drabba andra, samhället eller omgivningen.

Jan Lindholm (MP)